

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. П., 13.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Андрей Ив. Николов

при участието на секретаря Величка Андреева
като разгледа докладваното от Андрей Ив. Николов Гражданско дело № 20211230101666 по описа за 2021 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 422 ГПК.

Ищцата – частен съдебен изпълнител (ЧСИ) В. Й. Т., с рег. № 795 на Камарата на ЧСИ, с район на действие – районът на Окръжен съд – гр. Б., със служебен адрес в гр. Б., ул. „Т. А.” № 41, ет. 3, офис 15-17, с код по БУЛСТАТ *****, твърди, че в кантората ѝ е било образувано изп. д. № 1269/14 г., по което ответникът е бил длъжник. Поддържа, че изпълнителното производство е било прекратено по писмено искане на вискателя, защото след неговото започване длъжникът му е заплатил остатъка от изпълняемите вземания. Изтъква, че в тази връзка по изпълнителното дело са останали непогасени такси и разноси, чийто общ размер е 185,22 лв., като те не са били внесени авансово от вискателя, поради което е нужно да бъдат поети от длъжника. Пояснява, че за тях е издала и сметка № 37967/21.01.2021 г., по която също не е било направено плащане. Уточнява, че за визираното вземане е била издадена заповед по чл. 410 ГПК, която е била връчена на ответника, при условията на чл. 47, ал. 5 от същия кодекс. Затова иска неговата дължимост да бъде призната за установена, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението – 10.05.2021 г., до погасяването. Претендира и съдебни разноси.

Ответникът – И. В. Т., с постоянен адрес в гр. П., ж.к. „И.” № 9, вх. Б, ет. 7, ап. 21 и с настоящ такъв в гр. С., ж.к. „Н. III” № 334, вх. Д, ет. 6, ап. 109, ЕГН *****, се представлява от особен представител по чл. 47, ал. 6 ГПК – адв. П. Ж. Х. от

Адвокатска колегия – гр. Б.. Последната оспорва ищцовата претенция и настоява за отхвърлянето ѝ. Излага доводи, че не е доказано, че ответникът носи отговорност за търсените такси и разноски, нито е установено, че те са определени правилно.

Съдът приема следното:

1. По съществуването на делото (изводи от фактическа и от правна страна):

Предмет на разглеждане е установителен иск по чл. 422, ал. 1 във вр. с чл. 415, ал. 4 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 3 ЗЧСИ.

Вземането по тази искова претенция е включено в обхвата на Заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК с № 69/02.06.2021 г., издадена по ч. гр. д. № 671/21 г. на Районен съд – гр. П. (което дело е приложено към настоящото такова).

Препис от заповедта за изпълнение е бил връчен на ответника (като длъжник по нея), чрез залепване на уведомление по чл. 47, ал. 1 във вр. с ал. 5 ГПК, поради което ищцата (като заявител в заповедната процедура) е предявила установителния иск относно съществуването на вземането.

Уважаването на разглеждания иск е детерминирано от кумулативното наличие на няколко предпоставки, а именно: 1/ образуването от ищцата, в качеството ѝ на ЧСИ, на посоченото изпълнително дело, по което ответникът е бил длъжник; 2/ реалното извършване в хода на изпълнителния процес на съответни действия, за които се дължат заявените такси и разноски; 3/ прекратяване на изпълнителното производство, в резултат на което тези такси и разноски е необходимо да бъдат платени от длъжника, и 4/ непогасяване на това задължение от негова страна.

Правилата, уреждащи разпределението на доказателствената тежест в исковия граждански процес (чл. 154, ал. 1 ГПК), възлагат на ищцата да установи положителните предпоставки по иска, а на ответника – погасяването на задължението.

От копие на материалите, формиращи процесното изпълнително дело, които са приобщени към доказателствената съвкупност, се изяснява, че:

- То е започнало въз основа на молба от 26.11.2014 г., която „БНП П. П. Ф.“ ЕАД, със седалище в гр. С., ЕИК ***, е подало до ищцата, в качеството ѝ на ЧСИ.

- Касае се за принудително събиране на парични притезания, материализирани в изпълнителен лист от 28.07.2014 г. по ч. гр. д. № 599/14 г. на Районен съд – гр. П., издаден срещу сегашния ответник и в полза на вискателя „БНП П. П. Ф.“ ЕАД.

- На основание чл. 458 ГПК, е било извършено и присъединяване на Държавата, чрез ТД на НАП – гр. С., за събиране на публични вземания.

- Ищцата е предприела действия по удовлетворяване на изпълняемия дълг и за част от него е бил постигнат положителен резултат, за което са били направени отбелязвания на гърба на изпълнителния лист.

- На 01.10.2020 г. вискателят е депозирал писмена молба до ищцата, с

което е поискал изпълнителното дело да бъде прекратено, „поради изплащане на задължението“.

- На 21.01.2021 г. ищцата е издала споменатата по-горе сметка с № 37967, според която длъжникът по изпълнението дължи такси и разноски, включващи:

= 5 лв. – обикновена такса по т. 3 от ТТРЗЧСИ (извършване на справка за длъжника и за неговото имущество;

= 10 лв. – обикновена такса по т. 4 ТТРЗЧСИ (изпращане по пощата на призовка, препис от жалба, уведомление и книжа);

= 40 лв. – обикновена такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ (изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа, включително за връчване на изявление на вискателя по чл. 517, ал. 2 и 3 ГПК);

= 93,81 лв. – пропорционална такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ (изпълнение на парично вземане), както и

= 6,65 лв. – разноски по т. 31 от ТТРЗЧСИ (за допълнителни разходи).

- Общият сбор на първите четири от описаните компонентите, обхванати от обсъжданата сметка, е 148,81 лв., върху която сума е начислен и дължимият ДДС (29,76 лв.), докато последният компонент е необлагаем, при което крайното задължение е 185,22 лв. (148, 81 + 29,76 + 6,65).

- По молбата на вискателя за прекратяване на делото ищцата не се е произнесла с прекратително постановление, а дори е правила опити за събиране на таксите и на разноските по издадената сметка, които обаче не са постигнали успех. Впоследствие от страна на вискателя са постъпили две други молби (от 19.11.2021 г. и от 05.04.2022 г.), с които е поискал осъществяването на нови изпълнителни действия, като по първата от тях ищцата дори е направила актуално проучване на имуществото на длъжника.

Посредством заключението на изслушаната съдебно-счетоводна експертиза, което няма причини да не бъде изцяло кредитирано, става ясно, че:

- Таксите, начислени в сметката с № 37967/21.01.2021 г., по т. 3, по т. 4 и по т. 5 от ТТРЗЧСИ, се отнасят до дейности, за които в кантората на ищцата има оправдателни документи, както следва:

= за таксата по 3 от ТТРЗЧСИ – справки относно имуществото на длъжника от НАП, от БНБ, от Агенцията по вписванията, както и за регистрирани трудови договори;

= за таксата по т. 4 от ТТРЗЧСИ – уведомление до вискателя за прекратяване на изпълнителното дело;

= за таксата по т. 5 от ТТРЗЧСИ – уведомления до длъжника за дължими суми и за прекратяване на изпълнителното дело;

- Пропорционалната такса, начислена в коментираната сметка, е била

определена при правилно прилагане на алгоритъма, даден в т. 26 от ТТРЗЧСИ, спрямо сумата, която е била принудително събрана по изпълнението.

- Допълнителните разходи по т. 31 от ТТРЗЧСИ, упоменати в сметката, касаят банкови комисиони и пощенски такси, които са били реално направени от ищцата.

- Няма документални (счетоводни) данни за плащане на коментираните такси и разноски в полза на ищцата нито от вискателя, нито от длъжника по изпълнителното дело.

Разноските по принудителното изпълнение са за сметка на длъжника, освен в случаите, когато: 1/ делото се прекрати, съгласно чл. 433, но не заради плащане след започване на изпълнителното производство; 2/ изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда; 3/ разноските се отнасят до неприложени изпълнителни способности (по аргумент от чл. 79, ал. 1 ГПК). Поначало таксите и разноските по изпълнението трябва да бъдат внесени от вискателя авансово, а когато това не е било сторено, те се събират от длъжника, ако той отговаря за тях (по аргумент от чл. 79, ал. 2 ГПК). За таксите и за разноските, които се полагат на частния съдебен изпълнител, но са останали неплатени, в негова полза възниква парично притежание, което може да бъде предявявано по съдебен ред срещу задължения субект (по аргумент от чл. 79, ал. 3 ЗЧСИ).

Една от хипотезите за прекратяването на изпълнителното производство е, когато вискателят е релевирал такова писмено искане (чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК). Ако се реализира някое от основанията, предвидени в закона за прекратяване на изпълнителния процес (включително при писменото искане на вискателя за това), прекратяването настъпва по силата на закона, а постановлението на органа по принудителното изпълнение не е условие за този ефект, защото то притежава само констатиращ ефект (вж. *Ж. Сталев, А. Мингова, В. Попова и Р. Иванова, „Българско гражданско процесуално право“, Осмо издание, С., 2006 г., стр. 753*).

Реалното извършване от ищцата, в качеството ѝ на ЧСИ, на дейностите, свързани с таксите и с разноските, за които се води сегашното исково дело, липсата на авансовото им внасяне от вискателя и отсъствието на основания, изключващи отговорността на длъжника за тях, означава, че те се дължат от последния.

Писмената молба на вискателя от 01.10.2020 г., с която той изрично е поискал изпълнението да бъде прекратено, очевидно е довело до такъв резултат. Липсата на нарочно постановление от ищцата по този въпрос, както и извършването на последващи действия от нейна страна, въпреки прекратяването на изпълнителното дело, нямат значение в тази насока. Самото прекратяване пък означава, че таксите и разноските, за които ответникът, в качеството му длъжник, е останал задължен към ищцата, не могат да бъдат събирани от нея в резултат на изпълнителни действия по вече прекратеното дело. Ето и защо и те трябва да бъдат предявени именно по пътя на

исковия граждански процес, респ. по пътя на заповедното производство.

В контекста на горното се налага обобщаващата констатация, че са изпълнени законовите предпоставки за уважаване на предявения иск.

2. Относно съдебните разноси и възнаграждението на особения представител на ответника:

Изходът от спора дава право на съдебни разноси само на ищцата (чл. 78, ал. 1 ГПК).

Съгласно *т. 12 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/13 г., ОСГТК на ВКС*, е необходимо да бъде извършено диференцирано произнасяне по разностите, полагащи се на ищцовата страна за заповедното и за исковото производство, и те възлизат на:

- 325 лв. – общ размер за заповедното производство, определен на базата на заплатената държавна такса (25 лв.) и платеното възнаграждение за адвокат (300 лв.), и

- 825 лв. – общ размер за исковото производство, формирани от внесената държавна такса (25 лв.), платеното възнаграждение за адвокат (300 лв.), разностите за особен представител (300 лв.) и разходите за вещо лице (200 лв.).

Нужно е да бъде разпоредено да се изплати на особения представител на ответника дължимото възнаграждение, което е 300 лв. и е внесено от ищцата по набирателната сметка на съда.

Ръководейки се от изложените съображения, Районен съд – гр. П., Гражданско отделение, Трети състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422 ГПК, **че И. В. Т.**, с постоянен адрес в гр. П., ж.к. „И.“ № 9, вх. Б, ет. 7, ап. 21 и с настоящ такъв в гр. С., ж.к. „Н. III“ № 334, вх. Д, ет. 6, ап. 109, ЕГН *****, **дължи на частен съдебен изпълнител (ЧСИ) В. Й. Т.**, с рег. № 795 на Камарата на ЧСИ, с район на действие – районът на Окръжен съд – гр. Б., със служебен адрес в гр. Б., ул. „Т. А.“ № 41, ет. 3, офис 15-17, с код по БУЛСТАТ *****, **следната сума**, попадаща в обхвата на Заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК с № 69/02.06.2021 г., издадена по ч. гр. д. № 671/21 г. на Районен съд – гр. П., **а именно: 185,22 лв.** – представляваща сбор от таксите и разностите, с начислен ДДС, съгласно Сметка № 37967/21.01.2021 г., дължими по изп. д. № 1269/14 г. по описа на кантората на ЧСИ В. Т., образувано по молба на „БНП П. П. Ф.“ ЕАД (като вискател) срещу И. В. Т. (като длъжник по изпълнението), производството по което е било прекратено, **ведно със законната лихва върху тази сума**, считано от 10.05.2021 г. до погасяването.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **И. В. Т.**, с постоянен адрес в гр. П., ж.к. „И.“ № 9, вх. Б, ет. 7, ап. 21 и с настоящ такъв в гр. С., ж.к. „Н. III“ № 334, вх. Д, ет. 6, ап. 109, ЕГН *****, **да заплати на частен съдебен изпълнител (ЧСИ) В. Й. Т.**, с рег. № 795 на Камарата на ЧСИ, с район на действие – районът на Окръжен съд – гр. Б., със служебен адрес в гр. Б., ул. „Т. А.“ № 41, ет. 3, офис 15-17, с код по БУЛСТАТ *****, **съдебни разноси, както следва:**

- **325 лв.** – за заповедното производство (ч. гр. д. № 671/21 г. на Районен съд – гр. П.), **и**

- **825 лв.** – за първоинстанционното исково производство (гр. д. № 1666/21 г. на Районен съд – гр. П.).

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на адв. П. Ж. Х. от Адвокатска колегия – гр. Б., назначена за особен представител на ответника по чл. 47, ал. 6 ГПК, възнаграждение от 300 лв., дължимо за настоящото дело, която сума е внесена от ищцата по набирателната сметка на съда.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните, пред Окръжен съд – гр. Б., в 2-седмичен срок, считано от връчването на препис, с въззивна жалба, която се подава чрез Районен съд – гр. П..

Съдия при Районен съд – П.: _____